

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Deformes legatus despiciens Valentinianus à Deo punitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

1. Cor. 10. 10.

Ioseph. l. 18.
Antiq. c. vlt.
Eustach. lib. 1
Ethic. c. 6.Niceph. l. 11.
Eccl. hist. c. 33
VIII.

stros ipse portauit: & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussam à Deo & humiliatum? Quid de Zachæo iudicandum fuisse, qui *statura presilius erat*? Quid de Paulo, cuius *presentia corporis infirma, & sermo contemtibilis erat*? Quem & *statura improcerum, & capite caluastum nonnulli descriperunt*. Fuit sanè Africanus Scipio, fuit Iulianus Cæsar corpore celsus, sed numquid illis cessit vel belli laude Alexander Macedo, vel imperij dignitate Augustus, qui ambo breues fuerunt? Pulchrius fuit Alexandrum gestis, quàm membris Magnum extitisse. Ad eundem modum, teste Iosepho, Asinaus Iudæorum dux, *statura parua, animo excelso fuit*. Et tamen ita cæcimus ad virtutis æstimationem, vt queramur, naturam nobiscum illiberaliter egisse, si non omnia nobis pulchra dedit, quæ in alijs miramur? immò & alios contemnimus, quos Theristes esse videmus? *Deformis specie*, ait Eustachius, *nobis inanimatus & infaustus occurrens, minime bonus esse creditur: cum plerique exteriorem formam corporis occulti animi signum esse indicant*. Quantum hoc iudicium erret, quamque Natura auctori vehementer displiceat, Nicephorus hac historia docet.

Ea tempestate, quæd Sauromata Romanam ditionem, tamq[ue] Imperij partem, qua ad Occidentem vergit, excursionibus vexarent, Valentinianus cum ingenti belli apparatu aduersus eos esse profectus. Atque illi tantam Imperatoris expeditionem formidantes, legatis missis pacem ab eo petierunt. Quos ubi deformes esse vidisset, an uniuersi tales essent Sauromata, interrogauit. Et quum illi dixerent, optimos quosq[ue], qui & genere, & forma præstarent, ab eis legatos solere mitti: ira atq[ue] furore multo correptus grania se pati dixit, & maxime infortunatum esse, quòd ad tempora sua peruenisset Romanorum imperium, si Sauromata, gens tam barbara & in-formis, in qua reliquos isti excelleret, sedibus suis contenti esse nolent: sed confidentia tanta impulsus, ditionem suam percurrerent, & bellum titillatione quadam illi Romanis inferrent. Et quum ita indignaretur, & magno opere vociferaretur, nimia vocis intentione conuulsa in eo esse interiora viscera, venamq[ue] & arteriam quamdam ruptam dicunt, unde sanguine plurimo profuso, vita eum reliquerit, in castello quodam Germanie, cui Brigitis nomen fuit, decimo septimo mensis

mo mensis Nouembris die, quum quinquaginta quinque propè annos natus esset, & tredecim annis imperium bene admodum & praeclarè administrasset.

Mirabile est, Imperatorem, & Imperatorem, qui imperium tam diu bene admodum, & praeclarè administravit, tam repentino interitu periisse; & periisse, ob dictum, quod multi iocum duntaxat arbitrantur. Sed displicet iure summo architecto, si sua opera carpantur. Quis artifex pati potest, ut illius labores reprehendantur? Apelles diutiùs sub tabula latere non sustinuit, quando animaduertit, sutores ultra crepidam velle esse captorem. Cur ille immensae sapientiae artifex ferat, creaturas suas rapi ad censuram? Et tamen eiusmodi Theones quotidie reperiuntur, qui non solum belluas monstruosas clamant in mundo esse non oportere, quas merito Deus ad eos terrendos, vel puniendos immittit; neque humana duntaxat monstra detestantur; sed ferè omnia in alijs naturae vitia venenatis dentibus mordent, ac solatij loco, viceq; olei acetum aspergunt. Cur loripedem vocas, cui natura non dedit vel duos, vel rectos pedes? cur Vulcanum appellas, quem vides claudicantem? Quare oculis malè affectum Cæcilium nominas? aut visu carentem talpam? Nonnè expedit illi, ut *Matth. 5. 29.* pereat unum membrum illius, quam totum eius corpus eat in gehennam? Tunè illum truncum audes vocare, qui brachium amisit in praelio pro patria pugnans? & pro te ipso quoque, quem aiunt nec gladium quidem nudum posse intueri? Non foedant militem vulnera, sed exornant. In acie stetitisse puta, quem vides esse sauciatum. Sed mater, inquires, illum talem genuit, non bellum fecit? Tanto maior est iniuria, si non hominem sed naturam ipsam calumniaris: quæ si illi oculos dedisset, videret; curreret, si ab illa crura arcuata non accepisset. Potuisses & tu talis nasci. Non meruit à te conuicijs proscindi cõmunis illa mater, si erga te se exhibuit liberaliorem. Quod multò magis de Deo naturæ authore etiam dici potest, cui & ingratus es, & blasphemus. *S. Chrysostr.* *hom. 8. in ep.* *ad Philip.* *Gravis enim, gravis, inquam, est murmurator, ait S. Chrysostr. & vicinus blasphemus; alioqui cuius gratia illi tantum supplicium dederunt? ingratus* *titudo*

1X4

Matth. 5. 29.

S. Chrysostr.
hom. 8. in ep.
ad Philip.

titudo